

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul paraziților și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori ... Lei 160
Pentru intelectuali ... Lei 200
Pentru înștit. și fabrici ... Lei 500

Făgădueli și înfăptuiri

(continuare)

de I. C. Cătuneanu prof. univ.

Exploatarea acestei societăți a avut darul să mai și nenorocască cu desăvârșire pe bieții agricultori de pe valea Crișului din istoricul Zărand, prin scurgerea din instalațiunile societății a minereurilor otrăvitoare numite *galijă* de poporul băstinaș, care și sub Unguri se plânga de acelaș neajuns. Apa Crișului alb fiind astfel permanent și sporit contaminată revărsându-se în fiecare primăvară a ruinat complet productivitatea terenurilor inundate, și în acelaș timp lipsind regiunea de adăpătoare pentru vite, a luat locuitorilor și ultimul izvor de întreținere, care este creșterea vitelor.

Iată cum s'a realizat făgăduințele guvernului Averescu-Goga, cari amândoi au intrat în consiliu de administrație al societății „Mica”.

De aceleaș făgăduințe sonore și neîmplinite se face vinovat și partidul liberal, venit la putere în Ianuarie 1922.—

Nici păduri, nici pășuni, nici căi de comunicație, nici școli profesionale nici măsuri sanitare, nici câștigarea unei vieți mai ușoare la mine; nimic din făgăduințele trâmblate nu s'a realizat.

Partidul liberal, care prin puterea lui numerică și experiența sa avea prilejul să-și dovedească prin fapte iubirea către Moți, i-a lăsat pe mâna unei bande de profesioniști alghieșturilor, în frunte cu cei doi Constantinesti, profesorul și elevul: Alecu și Tancred.

Este cunoscută tragedia Moșilor cari și-au plăns amarul până la Regele Ferdinand, găsindu-și ecoul totdeauna în revista noastră, „Infrățirea Românească” dela Cluj, singura care a avut curajul să desvăluie fără rezerve agonia Moșilor gătuți de jidani și politicieni.

Această gătuire ne mai pomenită săvârșită ca o neagră ingrătitudine în România Mare față de populația eroică și martiră, s'a început prin călcarea fălșă a legii agrare, la păduri și pășuni, în favoarea societății forestiere jidovești moștenite de la Unguri, ori înființate sub firmă liberală cum a fost societatea Regatul Mare, din care s'au îmbogățit creaturile lui Constantinescu, mort sub povara blestemului Moșilor.

Nefasta operă s'a desăvârșit atât prin ruina Moșilor mineri, scumpindu-li-se exploatarea, suprimându-se fabrica lor proprie din Neagra, cerându-li-se formalități de validare cu cheltuieli insuportabile pentru „bălsăgurile” stăpânite și exploatate *ab antiquo* cât și prin compromiterea acțiunii de colonizare la frontiera de Vest, unde moșii erau cei dințaiu chemați prin îndreptățirea lor legală și virtuțile

lor războinice, să țină strajă în contra foștilor lor asupritori.

În loc să se desăvârșească această acțiune, s'au trimis de ochii lumii câteva sute de familii moșești în Sătmă, Arad și Timiș-Torontal în așa condiții de oropsire, încât din bieții coloniști unii și-au luat iar alții stau gata să-și ia lumea în cap.

Prin atare fapte nu numai că Moșii au rămas fără pământ, lăsați în mizeria lor de acasă cu prisosul lor de populație, dar s'a nesocotit și principiul strategic, că frontiera de Vest trebuie împănată cu cei mai siguri, prin istorie dovedit, element românesc. În schimb s'a comis crima în potrivă apărării naționale, prin abuz față de legea agrară, scutindu-se de expropriere din Sătmă până'n Banat, de-a lungul graniței, enorme întinderi de pământ în favoarea proprietarilor străini și dușmănoși, ori a speculatorilor întovărășiți cu ei. Dau un exemplu eloquent de călcarea legii agrare sub ministrul de agricultură Costantinescu și Comitetul său Agrar, s'au scutit de expropriere sub pretext de drenaj 3000 de jugere, aparținând abației catolice din Molk (Austria) deși proprietara era și absenteistă și persoană morală; deci de două ori supusă exproprierii.

În asemenea atmosferă nu este de mirare că au izbucnit revoltele Moșilor dela Albac și Răchițele, dintre care prima s'a liniștit prin desființarea contractului cu Jidanii¹⁾, iar a doua a fost, înăbușită în sânge și bătăi, dând naștere unui monstruos proces penal, care nici până astăzi nu a luat sfârșit.

O rază de speranță le-a venit cu prilejul serbării centenarului lui Avram Iancu, când Regele Ferdinand, Mitropolitul Primat Dr. Miron Cristea și Primul Ministru Ion I. C. Brătianu, au promis cu toții sus și tare că dreptate se va face Moșilor. Din această solemnă promisiune oficială, atât s'a înfăptuit că s'a declarat amnistierea Moșilor pentru delictul silvice și s'au expropriat păduri și pășuni în plășile Abrud, Cămpeni și Gilău din domeniul statului, pe când în Regiunea Vlădeasa unde erau proprietăți private, Comitetul Agrar al lui Alecu Constantinescu a călcat legea în picioare, în ultimele zile ale guvernării liberale, fără știrea Primului Ministru, care inițiasă opera de salvare a Moșilor.

¹⁾ Acești Jidani, numiți Gross și soții, fiind întovărășiți cu Banca Generală a Țării Românești din Cluj, unde funcționa ca director o creatură alui Alecu Costantinescu, au cumpărat dela stat o pădure, în care Moșii lucraseră din vremuri imemorabile și astfel le luau pâinea dela gură. Aici rezistența înarmată a Moșilor a înălțat gheșeful constantinesc, siliind pe Ministrul de Domenii, de tristă și infamă memorie, să rezilleze contractul cu Jidanii, pe cari în urmă i-a îmbogățit din casa statului, plătindu-le grase despăgubiri. Amintim că lăcomia evree a dat înapoi auzind dela delegația Moșilor următoarea solle: „Fiecare copac costă un cap de Moș”.

Era la sfârșitul lui Martie 1926.

Asfel se încheie pentru Moșii guvernarea liberală dela 1922—26, agravată cu ridicarea impozitelor.

Guvernarea a doua averescană, s'a pătât cu următoarele trei fapte:

1. A înăbușit în sânge și bătăi așa numita revoltă pentru calendar din Munții Apusen, după ce Ministrul Goga creiaș, ca manevră electorală, echivocul cu puțința de întoarcere la vechiul calendar.

2. A urcat de trei ori impozitele, îngreunând în special pe locuitorii din Munții Apusen, tratați în materie de contribuție ca locuitorii dela câmpie, cum numai Ungurii procedau, în baza cadastrului lor, ce anume era ticluit împotriva urmașilor acelora, cari la 1848 băgaseră groaza în asupritorii de veacuri.

3. A căutat să înlăture nemulțumirea Moșilor lipsiți de păduri, fie încercând a cumpăra cu prețuri fabuloase, pădurile ce în mod nelegal fuseseră scutite de expropriere, fie încercând a da exploatarea jidanii²⁾ în schimbul pădurilor moșești, în mare parte pustii, alte păduri de enormă va-

²⁾ Tischler, Bürger, etc.

loare din rezervele statului. Afacerea pregătită în proiecte de legi, menită să îmbogățească un grup de partizani, a căzut prin prăbușirea guvernului Averescu-Goga în primele zile ale lui Iunie 1927.

Ministerul prezidat de Știrbei, cunoscut mai mult prin afacerile lui cu Jidanii de speța lui Anhauch, decât prin experiență politică, a rămas cu totul nepăsător față de arzândă chestiune a Moșilor.

Din toată lumea noastră cu răspundere politică, un singur om le-a înțeles durerea și a declarat bărbătește, conștient de greutatea cuvintelor ce rostea, că va da perfectă soluție legală tuturor plângerilor Moșilor. Acesta a fost Ion I. C. Brătianu, în calitate de Prim-Ministru, care prin cunoscuta-i telegramă angajase tot creditul său politic și întreaga acțiune a guvernului, ce prezida. Din nenorocire, moartea ni l'a răpit prea de vreme.

Cum și cât s'a realizat din programul fixat în memorabila-i telegramă, vom arăta altădată cu toată necruțarea ce comportă adevărul.

I. C. Cătuneanu

Ráczy Gyula

— Director de fabrică. —

Greșos, cu pistri pe față, cu nasul corial și într'una umed, ode departe răspândind duhoare de usturoi, ca orice jidan ce se respectă. Talăl său, vre-un Rosenbaum Struhl cu periciuni și caftan soios adus tocmai din Galiția, cutreera cu o gloabă satele românești după haine vechi și sdrențe tremurându-i pantalonii și sbierând „ghivalt” chiar numai la lătratul vre-unui biet de căne spre înveselirea gospodinelor și a copiilor de prin ogrăzi.

Dintre cei 3 feciori — unguri veritabili pentru un timbru de o coroană — unul se face avocat (azi mare economist al Țării Românești), celalalt e arhitect și zidește școli și biserici creștine. Numai cel mai mare Gyula moștenind gloaba și caftanul bătrânului adună și mai departe sdrențe de prin satele românești. Până când într'o bună zi din decursul războiului — armată n'au făcut nici unul căci ce dracul? la război poți muri, războiul nu e pentru jidani — într'o pivniță umedă și întunecoasă așează câteva războaie hodorigite și fabrica e gata. Din sdrențe mucegăite de bumbac și din hârtie se confecționează tricolage de „lână veritabilă” tocmai bune pentru „proști cari ingheață pe creșetele Carpaților, și lată-l pe Gyula mare industriaș, mare furnisor de articli de tricolage pentru armata austro-ungară.

Trece războiul, stăpânirea veche se prăbușește, casca grănicerului român își face apariția pe aceste platuri.

Un moment de spaimă și îngrijorare

pentru „dl Gyula”. Dar iată că omul „isteț” și „muncitor” poate trăi și printre valachi, ba chiar mai bine ca în alte părți. Întreprinderile industriale se „naționalizează”. Nume, unul mai românesc ca celalalt apar în locul firmelor străine din trecut. În toate consiliile de administrație câte un deputat sau senator care de multe-ori nici nu știe în ce oraș e fabrica respectivă. Dar nici nu e nevoie să știe. Lucrul principal e să ridice tantiema să intervie la guvern pentru urcarea tarifului vamal și protejarea industriei „naționale” contra bolșevismului muncitorilor, celelalte le aranjază dl Ráczy Gyula jidanul devenit director general al „fabricii de tricolage” înansată de „Banca Românească”, prieten intim cu cutare „mare român” fost prefect, având intrare liberă la minister, decorat cu meritul industrial, cavaler al Coroanei României etc. etc.

Dar ce se le amintim toate acestea? Le știi bine celitorule. De multe-ori scrășnești și tu în dinți fără să poți schimba ceva... Sunt lucruri cunoscute de toți și nici noi n'am mai murdări hârtia cu numele lui ișig Ráczy Gyula. Cele petrecute însă într'una din zilele recente întrec orice margine.

Într'o după amiază intră la redacție cu obvații umflați și plini de vinătăi, cu ochii înroșiți de plâns, și aproape asurzită, cu părul smuls, o nenorocită de lucrătoare de neamul nostru, abia scăpată din mâinile bestiei cu numele de Ráczy Gyula. Povestește că dl director venind la control prin ateliere

și văzând o hârtie de împachetat jos lângă război i-a dat ordin s-o arunce în lada de gunoi, ceea ce dânsa a executat imediat. Când femeia s'a întors la război, fiara care venise înfuriată în atelier — probabil fiind respins de vre-o funcționară, ale cărei grații le dorește — cu ochii infectați de sânge, cu fața înverzită, tremurând și stropind în toate părțile balele veninoase se năpustește asupra nenorocitei lovind fără milă în față, în cap fără a alege, satisfăcându-și pofa sadică și vârsându-și ura asupra unei nevinovate, scuipând printre dinți la adresa neamului din care face parte femeia o înjurătură ce nu se poate reproduce, părăsește atelierul.

Aceasta este faptul povestit simplu fără nici înfloritură sau exagerare.

De mult știam că la fabrica de tricotate din Arad e mai rău ca în iad... Pentru 200—250 de lei la săptămână lucrătoarele sunt ținute zilnic câte 10—12 ceasuri în vuetul asurzitor al mașinilor, expuse la orice moment să fie sdrobite, respirând aerul infect și praful ucigător în care plutesc milioane de bacterii de tuberculoză, mâncând la amiază o hucală de pâine uscată și o jumătate de lubeniță, și de multe ori nici atât căci din plata de 35 de lei pe zi mai trebuie să satureți și îmbrăcați și 2—3 copii orfani de război.

Fete voinice și sănătoase pline de viață, după câteva luni de muncă în fabrică scuipă sânge. Din vre-o 500 lucrătoare nu găsești nici 10 cari să nu fie atinse de tuberculoză. Nicăirea nu dă casa cercuală pentru asigurările sociale atâtea ajutoare de boală câte e silită să plătească lucrătoarelor din aceași „gheenă” numită industrie națională. În 2—3 ani cele mai multe lucrătoare sunt distruse, cercetați numai printre femeile noastre din Pârnea și Micăla și vă veți convinge.

Și toate acestea fiindcă sunt supuse la munci grele, în cele mai detestabile condiții de igienă, fiind ținute în aerul infect și praful ucigător care distruge plămâna. Iar ca plată 35 de lei pentru 10—12 ceasuri de astfel de muncă.

Sigur nu se poate plăti mai bine. Sunt spese mari, trebuie milioane pentru d-nii directori, milioane pentru d-nii din consiliul de administrație. Și de unde atâtea milioane?! Din marfa de proastă calitate ce se aruncă pe piață; dar mai des storcând sângele și vraga din atâtea văduve și orfane, ale căror bărbați sau părinți și-au lăsat oasele pe câmpiile Galileei, sau au înghețat pe vârful munților îmbră-

cați cu tricotate „de lână veritabilă” confecționate din sdrențe și hârtie în fabrica lui Racz Gyula. Le știam toate acestea și ne dureau, azi însă când nenorocitele de lucrătoare sunt și lovite fără nici o vină numai pentru satisfacerea pofei sadice diavolește a unei arătături, simți cum ți se îngâmădește sângele în cap, cum ți se strânge pumnul și abia te poți stăpâni să nu strivești cu o lovitură bestială, care te atacă numai din urmă.

Rugăm autoritățile să se intereseze de iadul în care trăiesc peste 500 de ființe nenorocite, date pradă celui mai înspăimântător flagel, pentru a putea petrece câteva lăpădături fără suferință în cele mai mari orgii. Sperăm că justiția va așeza la locul său pe bruta, care răspunde la numele de Racz Gyula, dovedind că chiar și în Țara Românească este dreptate și pentru Români.

Să nu se aștepte ca cei nenorociți perzându-și cumpătul să caute să-și facă singuri dreptate.

Ce este cârciuma

din „Dumineca ortodoxă”

Cârciuma întotdeauna a fost, este și va fi intrarea pușcării, izvorul caselor de nebuni, un birou de plasare pentru spitale, un loc de întâlnire, pentru carotofori și pungași, o vizuină pentru criminali și vagabonzi.

Alcolul mânjește tot ce atinge. Omului căruia alcolul nu-i poate pune jugul, îi răpește mințile. Săpă încet acolo unde nu poate distruge dintr-o dată.

Pentru om, beția e o boală grea, pentru mulțime e o ciumă, pentru țară e o piedică în buna ei dezvoltare, distrugând toate puterile active ale neamului, oprind introducerea tuturor reformelor culturale și industriale.

John Burns.

Iarăș apelul la străinătate.

Invățătorul profesor universitar Rădulescu Motru a scris într-o revistă franceză, în care critică afacerile noastre într-un mod neobicinuit și neadmis în fața străinătății.

Pe lângă aprobarea acelor cari înșiși practică acest sistem, s'au găsit oameni, de necontestabilă obiectivitate în judecarea lucrurilor, cari au socotit de nepotrivit acest fel de critică.

A urmat apoi explicațiunile din partea dlui profesor (vedeți nr. 192 p. din Curentul), în care ce credeți că este scuza? *Așa au făcut și liberalii din 1848! Este o tradiție!*

Iată o motivare și un răspuns, care nu necesită nici un fel de comentariu.

L. A. N. C. și femeile.

Marele nostru naționalist d-l profesor A. C. Cuza, în lupta pe care a întreprins-o în contra dușmanilor dinăuntru țării, a făcut apel și la forțele feminine, pe care voia mai întâi să le organizeze și apoi să le trimită și pe ele la luptă, pentru Hristos, Rege și Neam.

Femeia română, fiind mama acestui scump și viteaz popor, este obligată de drept începând dela nașterea lui, să-l crească și să-l sâdească în suflet dragostea pentru Hristos, Rege și Neam.

Să trecem acum la datorile naționale, ce se pot cere dele femeia română. Mai întâi de toate, să luăm cunoștință de punctul de vedere al d-lui profesor A. C. Cuza, care zice, că femeile române să știe, că L. A. N. C. a femeilor române este o organizație social-creștină, care nu luptă pentru emanciparea femeii.

Țara noastră nu are acum nevoie de femei emancipate¹⁾, ci de femei emancipatoare, — adică eliberatoare a neamului nostru de sub jugul parazitismului social economic și politic jidănesc. Acum, aflat acest punct de vedere, arăt în rezumat punctele principale de activitate:

1. Susținerea propagandei de orice fel, în conformitate cu programul L. A. N. C. răspândirea și lămurirea Svastice²⁾, simbolul organizației.

2. Combaterea alcoolismului, care este o plagă socială, din care rezultă sărăcia, crima nebuniei și degenerarea societății.

3. Combaterea luxului, cea mai primejdioasă boală socială, care a ruinat și ruinează o lume întreagă, care împinge femeile pe calea mizeriei, a desfrâului a prostituției.

Jidăncile umblă pe uliți în costume indecente, intenționat, fiind îndemnate de Kahalul³⁾ jidănesc, ca să propage

¹⁾ După „La garçonne” de Victor Marguerite.

²⁾ Svastica este o cruce cu ramurile îndoite, urmând tangențial direcțiunea cercului dela stânga înspre dreapta, reprezentând astfel *discul solar*, la care se înclinau străbunii noștri *Daci*.

Pentru noi Svastica este un document istoric de cea mai mare însemnătate, căci prin ea dovedim vechea noastră origină și drepturile noastre suverane asupra pământului pe care ne-am născut și trăim de numeroase veacuri.

³⁾ Kahalul este o organizație ocultă, care conduce și administrează societatea jidănească și regulează purtarea jidanilor față de creștini. El se ascunde sub numele de comunitatea israelită.

Arma sa de luptă este conșpția.

și să desvoalte desfrâul printre femeile golme.

Acum câți-va ani, un jidan a căutat să introducă rochia-pantaloni, care încercare a eșuat în fața rezistenței publicului bucureștean.

La începutul furiei bolșevice, grupe de bărbați și femei tinere circulau în costumul lui Adam și Eva pe străzile Petrogradului, prin tranvaie, restaurante, grădini publice, etc. purtând eșarfe tricolore sovietice, cu inscripții de: „Jos pudoarea burgheză” și altele. Chiar acum, nu e de mult, a mai apărut în Moscova, pe stradele orașului un grup de femei și bărbați în pielea goală, purtând aceleași eșarfe și inscripțiuni.

Dacă Kahalul ar da ordin, ca la data cutare jidăncile să iasă pe străzi îmbrăcate în feregea⁴⁾ ele s'ar executa fără șovăire, pentru că așa cere legea și disciplina talmudică; la noi, însă, românele s'ar duce la supunere numai gonite cu biciul de pe uliți, așa de mult s'a înrădăcinat ticăloșia în sufletele majorității femeilor creștine.

Să căutăm, dar, salvarea femeilor conștiente și curajoase ale neamului.

4. Introducerea portului național, care este mult mai frumos, mult mai elegant și face mult mai atrăgătoare pe femeia română, — scoțând în relief toate frumusețile ei — decât costumele ațătoare, introduse de jidani, cu scopuri diabolice,

5. Reintroducerea datinelor strămoșești și a dansurilor naționale și combaterea danțurilor obscene și isterice introduse de jidani, pentru a desfrâna societatea creștină.

6. Reintroducerea industriei și a economiei casnice naționale, ca: Tesătoria, cultura gândacilor de mătase stupăritul, etc.

7. Înființarea de cooperative pentru desfacerea produselor casnice naționale și organizări de expoziții pentru industria casnică.

8. Se se organizeze șezători culturale, cu conferințe danțuri și coruri naționale, etc.

Toate aceste deziderate, îndeplinite cu dragoste răbdare și energie, de femeia română, este tot ce cere țara și neamul românesc.

Ultimul meu cuvânt este că: în fața acestor datorii grele, d-șoarele tari să se hotărăască, iar cele slabe de inger captivate de delicii aparente, de păcate să stea la locul lor, căci nu le cerem sacrificii.

La lucru, dar, scumpe d-nel Scăpați țara!

Major Alex Constantinescu

⁴⁾ Mantilă ce poartă musulmanele pentru a-și acoperi fața.

Aradul romanizat.

După zece ani dela alipirea Aradului la patria-mamă, mai sunt încă orașe — și din nefericire nu prea puține — care nu s'au romanizat aproape de loc.

Introducerea politicii în toate domeniile de activitate și de energie națională, lipsa de răspundere a înalților prelați, al capilor marilor servicii de stat, precum și a tuturor conducătorilor instituțiilor culturale — existente în orașe — asigurând în primul rând activitatea național-culturală — ca și complectă dezinteresare a guvernelor ce s'au perindat la cârma țării din 1920 — crezând că „prin miniștrii provinciilor alipite”, sunt absolut reprezentativi, — iată cauze și motive.

În definitiv, răul pornește numai dela cel mare, a căror lipsă de simț practic și conciliațiune — dând na-

ștere diverselor incidente, fricțiuni, ambiții personale ce nu mai conțin, — ne-a dus la desăvârșită inactivitate — unanim condamnată.

În vestul țării, tocmai în inima Crișanei, se află un mare și impozant oraș, prin poziția, clădirile și p'etele lui, ca și prin curățenia și frumusețea lui naturală; închis la o margine de un cordon de verdeață — cele două parcuri — și de brăul Mureșului — izolat astfel de anul vieții românești — când vii cu trenul dinspre Timișoara sau Teiuș, îți face impresia unui oraș străin — industrial, centrul unor formidabile activități comerciale — rețeaua exportului — importului în țară, apoi o uriașă cetate, apare ca o hubră întunecoasă și sinistă, când treci podul peste Mureș: Cetatea — marea cazarmă în cari sunt înregistrate trupele — apoi se văd: vârfurile gotice ale bisericilor, al Primăriei, clădiri, — treptat ce te apropii,

zărești un colț de stație, — răzbați în fugă o rețea deasă de linii, treci peste un mic pod și te oprești în fața unei frumoase stații — o clădire monumentală, arborată cu ghirlande de flori: **Aradul.**

Plăcut impresionat, entuziast, scorbri: cu pași mici și repezi, pășești cam fără curaj pe peronul gării... la tranvai, trăsura, mașini sau autobuz — unicele și cele mai confortabile mijloace de locomotațiune, pe care ți le oferă orașul.

Curiozitatea de a fi cât mai repede în oraș, te face să fii nerăbdător: respiri adânc, privești neliniștit...

Da! Primăria!

O străduță îngustă și curată duce la Mureș, — rupând și o parte din palatul cultural...

Înaintezi în centru, pe dreapta „corzo” — calea principală zilnic accesibilă. Vitrine mari, varind zilnic în înfrumusețarea lor — după ultima modă:

budapestană, vieneză sau parisană — faine reclame cu gust lucrate, te invită înăuntru...

Un uriaș templu de închinăciune, sprijinit de-o parte și de alta, de câte-o colonadă în stil bizantin, te oprește în loc: biserica rom.-catolică.

Magazine mari, clădiri cu etaj, — Teatrul Orașului, — o mare cafenea centrală: cafeneaua orășenească, în spatele căreia se află o piață mare — Avram Iancu — iată centrul orașului.

Nu departe, se află și frumoasa Catedrală românească, în fața căreia e iarăș o piață mare.

Există un palat cultural, unde se țin marile festivități naționale, concerte — audiții muzicale de cameră, — conferințiere specializată — și cu proiecțiuni luminoase, — sărbătorirea festivă a vreunui personaj local, festivaluri, — precum și o uriașă Bibliotecă de cărți — românești și un-

Unde ne sânt luminătorii?

Iau un ziar în mână, căutând să văd, în cuprinsul său, cele ce se petrec în largul lumii și citesc întâmplător:

Un copil de 12 ani, a împușcat pe altul de 10 ani și l-a îngropat în țărână, fără... motiv.

Alt caz:

Un tânăr de 21 ani, soldat, s'a împușcat pentru că... D-l comandant al Regimentului l-a aplicat o mică pedeapsă din cauza unor lipsuri, din cazarmă, fără voce. O fată de 12 ani s'a spânzurat, fiindcă mamă-sa l-a dat 2—3 palme, pentru pierderea unei bucăți de stambă; alta de 18 ani, s'a otrăvit pentru că n'a lăsat-o mamă-sa la o muntă, în satul vecin. Alt ziar, alte cazuri, și zeci de ziare, cu sute și cu mii de cazuri: asasinat, violuri, furturi, cu un cuvânt, tot felul de monstruoasă senzațională, cu toate că nu ne mai mișcă de loc aceste „fiecure la ordinea zilei”. Mai rău ca în lumea dobitoacelor.

Ies să mă plimb și întâlnesc 10—12 tineri, cari împingeau un auto camion încărcat cu pietre, străjuți de 4 santinele militare. Erau pușcăriași. Mă opresc și prind vorbă cu ei. Aflu că 8 din ei erau... criminali.

Pe stradă, un băiețuș, negru și desculț, cu un vraf de hărți subsoară, striga cât îl ține gura: „*Amor și nebunie*”, „*Noaptea sângeroasă*”... Iar tineri și tinere, chiar elevi de școală, se grădneau pe el să cumpere aceste *otrăvuri literale*, furnizate de editura criminală a jidanului Ignat Hertz, care a adus mai multă primejdie, decât sifilisul și tuberculoza, în poporul nostru. La Librării, înșirate pe ață, în ordine diavolească, stau ilustratele și romanele, reprezentante fidele a goliciunii depravate și a decadentei sufletului omenesc. Pe stradă: buze vopsite a putred, pulpe goale, sânuri bombate, ținută ajustată în mod nereușit... și neînșinat. Un provocător oribil!

Plec acasă și iau o revistă, bulmăcit și zdrobit până în adâncul sufletului, de halul în care a ajuns societatea noastră. Și a strigat sufletul meu: Unde ne sânt femeile?... Unde ne sânt fetele?... Unde ne sânt bărbații noștri serioși, părinții de familie așezați și cuminiți?... Și în sbuciumul meu sufletec, îmi arunc ochii pe ultima pagină a revistei și văd scris: În anul 1914, Doctorul Obreja a constatat, prin cercetări serioase, că poporul român a consumat, pe beuturi alcoolice, peste un miliard de lei; iar d-rul A. C. în anul 1927, având 4 sate din jud. Botoșani sub control d-sale, a constatat că numai în aceste 4 sate, s'a consumat pe alcool în... 3 luni de zile, 4.650.000 lei!!! Am citit de trei ori aceste rânduri, ca să mă conving dacă nu cumva visez; dar pătrunzând adevărul, mi-am lovit fruntea cu palma și am zis: *suntem pierduți!*

Am deschis ochii mari, ca dintr-un vis urât, în fața acestui trist adevăr

gurești — ce se dau împrumut spre a fi citite, o sală de lectură, unde zilnic se citesc gazete, reviste de tot felul, cărți — iar sus, o sală de pictură minunată. cu „Răstignirea lui Hristos pe cruce”, și alte câteva tablouri celebre.

Câteva cinematografe — confortabile și moderne, — rulează zilnic filme de mare succes.

Un Teatru de vară, e la dispoziția Operei Române din Cluj, când vine, și diverselor trupe teatrale

Și acum... cultură, șlefuire — o temeinică pregătire în viitor — educând în masă, o colectivitate de forțe, de energii tinere, — de români cari cercetează zilnic nesfârșitele terenuri sportive, fiind la curent cu ultimul rezultat, se îmbăiază, odată sau de două ori pe zi... în Mureș — la „Strand”, cucerind toată ziua parcurile, „corzo”... trail că așa e bine!...

(Va urma.)

și m'am gândit de ce să mă mai mir de monstruoasă trambulație de ziare și de aspectele hidoase, privite în toată clipa și la tot pasul? Aci, în alcool, în romanele lui Hertz, în filmele cinematografice, în indecența vitrinelor — și în indolența poliției prea îngăduitoare — își are explicația această îngrozitoare stare de lucruri. Tineretul nostru furnizează clientelă ocnelor și pușcărilor, clientelă spitalelor și balamucurilor, tineretul nostru formează material de senzație ziarelor!...

Tineretul nostru, putred și desfrănat, pune sub picior chipul și asemănarea Creatorului, degradându-l și târându-l în rândul dobitoacelor. Tineretul nostru, bolnav, în care să frământă vițiu cu ruina, este fructul desfrăului. Produsul beției și al orgiilor!... Fii blestemului. Și atunci... am strigat tare: *Unde ne sânt luminătorii?*...

Luminătorii ai noștri, pentru care muncim cu bube în palme și cu suptul în suflet, ca să vă dăm lefuri grase, iar voi să ne dați, în schimb, lumina; să ne călăuziți sufletele prin întunerecul, atât de primejdios al acestei vieți, unde sântei voi? Ce v'ați făcut?... Am auzit că stați în palate mari, îngrașiți cu legi și drepturi și uitați că dreptul însăși este o datorie. Am auzit că trăiți în desfrâu și orgii fantastice, ca nu vă ajung lefurile ce vile dă sângele și sudoarea frunții noastre și vă dedați la furturi ca cei mai joșnici tâlhari. V'ați făcut robii argintului și zdrobiți sufletele noastre. Am auzit că vă îmbrăcați cu mătăsuiri fine și moi și vă scurtați plicteala și trândăvia hoitului vostru în sporturi și dansuri desfrăuate, pe când noi n'avem timp să ne plângem mizeria și suferințele zilei!...

Voi desfrundați sticle de șampanie, în sgomotul voluptuos al orchestrei, ca să n'auziți suptul sufletului nostru. Ați lăsat grija și datoria voastră pe spatele celor mici și piciorul pe grumazul nostru. Beți sângele nostru și vă scăldați în lacrimile noastre! Luminătorii ai noștri de toate categoriile, robii al argintului, robii al desfrăului și al lui Satan, ieșiți la datorie, căci ziua judecâții e aproape!... Voi ați orbit poporul, voi ați făcut din el turmă de muls și de măcelărit, dar n'ați băgat de seamă că v'ați săpat groapa și v'ați hotărât osânda. Luminorii orbi, treziți-vă, barem, în ultima clipă.

M. I. Bazavan.

Răspuns la art. „Infiorătoarele sinucideri din Almas”.

La Almas s'a făcut o ucidere și apoi o sinucidere. Direcția glonțului, care a perforat creierul victimei Minerva Popovici, vorbește mai clar decât toate scorniturile. Glonțul a pătruns dinapoi, dela spate înainte și încâtva din sus în jos în urma staturii mai nalte a criminalului decât a victimei.

De îndrăgostire între victime nu putea să fie vorba. Tânărul de 21 ani, fiind asetat, aștepta să-și facă serviciul militar de doi ani. Nu avea pregătirea de învățător completă. Fetița împlinise numai 16 ani. Eră elevă încă, cu școala neterminată. Numai în închipuirea necontrolabilă a d-lui „Spectator” se putea vorbi de căsătorie. Nici vorbă, că vreunul din ei să-și exprime planurile de căsătorie. Părinților victimei nici prin gând nu le-a trecut așa ceva, nici n'au observat-o, decum să-și fi dat învoirea tacită la căsătorie. Avocatul pețitor nu a existat și nu există: e o simplă minciună inventată fără scrupul.

Procedura D-lui preot și a D-lui primar față de ucigaș a fost deamănă! Canoanele bisericii ort. opresc, ca sinucigașii și ucigașii să se îngroape cu preot și într-un loc de frunte în cimitir. (De îngroparea în șanț nu e vorba.) Bunul simț moral-cristin deosemena pretinde infiorarea și nu preamărirea criminalității. — luând în considerare fapta lui — și numai la cererea expresă a păr. Popovici, l'a îngropat păr. Glurgiu.

Nu este adevărată afirmația, că „nu s'a permis” săparea recerută a gropii ucigașului. Cine s'ar mai fi gândit și la așa ceva afară de inventivul de minciuni dn. „Spectator”? Nu s'a săpat îndeajuns din simpla nebagare de seamă alor săi.

Micme de suflet și procedură incorectă a fost din partea furătorilor de morminte, cari au pus corpul criminalului în mormântul gol a fetei, unde păr. Popovici și-a ales loc de înmormântare pentru întreaga familie sa. Ce folosește mângâierea falsă adresată părinților prin tendențiosul articol amintit, când și viitorul lor loc de odihnă vecinică li-se fură, li-se necinstește prin faptă?

Corpul ucigașului nu putea să fie și nu este în vecinătatea victimei sale, ci la posibilă depărtare.

B.

Informațiuni.

Pentru bacalaureatul din toamnă, d-l prof. Al. Constantinescu deschide un curs preparator de limba și literatura română.

Informațiuni și înscrieri în str. Românului 18.

Mica antantă și Polonia au aranjat o întrecere de avioane între Varșovia, București, Belgrad și Praga, la care întrecere, cei mai bine au reușit Românil.

Dovadă că aviatorii români sunt foarte buni și isteți și numai aparatele au fost cauza că s'au prăbușit până acum atâția dintre cei mai buni, cari au fost și ar fi putut fi și azi alături de dl locot. Gogu Ștefănescu mândria și fala noastră.

BĂILE LIPOVA sunt bine, provăzute cu multe comodități necesare unui tratament balnear, dar mijlocul de circulație propriu al băilor din orașului Lipova până afară la Băi este sub orice critică. Te duci cu un autocamion de povară de marfă pe drumurile foarte rele, te scutură de vezii tot stele verzi, te umpli de praf și te lasă apoi la jumătatea drumului, zicând că de aci vei călători mai departe cu tramvaiul cu cai. Dar nici tramvai nici cal nicăieri, că cu cai se va fi înălțat prorocul Ilie la ceru o credem dar atunci unde-l măcar „tranca-val-ul, trambulica sau tramvaiul” cum l se mai zice.

Ba zău, îl o rușine, felul cum se face circulația. De ce nu ar putea circula câteva autobuse cum se cade ceomoadela Băi nu până în mijlocul, orașului Lipova ci până peste Mureș la stația Radna, fiindcă oaspeții n'au nici un mijloc de locomoțiune dela stație unde soses cu tenurile până la autocamionul de povară cu care își urăști zilele făcând o cursă de 15—20 minute, mai bine fără el decât cu el.

Sperăm că Direcțiunea se va îngrijii să facă tot ce poate și în privința circulației în interesul oaspeților și poate mai mult în interesul Băilor însăși.

Plângeri nemotivate se aud la tot pasul, în toate părțile și în toată privința. Intre acestea este și aceea că pe terenul cultural încă nu se lucrează așa de mult, cât ar fi necesar. Tocmai pentru acea credem că este bine să amintim că azi în România Mare funcționează 368 școli secundare, de cari înainte de război în vechiul regat erau abia 59, iar numărul elevilor, cari cercetează aceste școli s'a urcat dela 17.000 cât era înainte de război la 117.000.

Nu înseamnă acest lucru un foarte frumos, chiar ulmitor progres în ce privește învățământul nostru?

Și asigurăm pe oamenii pesimiști-descurajați că în țara noastră nu progresa numai inovațiile rele ci și cele bune, nu crește numai mizeria și numărul tuturor fraudelor ci sunt progrese și în spre bine, aproape în toate privințele. Natural minuni nu se pot face în scurt timp și între cele mai grele împrejurări, cari dăinuiesc peste tot pământul după război.

Ar putea — vorbă să fie — ca consolidarea țării, adică finanțele, administrația și armata țării, să se afle într-o stare și mai înfloritoare, că în această privință nu s'au putut realiza progresele dorite, de vină sunt numai politicienii, cari nu înțeleg că ei trebuie să-și dea mâna că sunt frați și au același gând, același scop: fericirea neamului și a țării!

Protopopul Hălmagiului sprijinește (!)

presa română. Răsfoind gazeta jidovească „Erdélyi Hirlap” din Arad în numărul din 15 August în pagina de anunțuri plătite cetesc publicat în ungurește începând cu: „az aradi rom.” ori. Consiliu Jováhagyása folytán un anunț de licitație pentru ridicarea bisericii din Vaja de sus protopopiatul Hălmagiului subscris de protopopul Hălmagiului Cornel Lazăr și de I. Giurgiu preot în Ochisor administrator al parohiei din Vaja de sus.

La început văzând „ori” credeam că ar fi vorba de vre-o sinagogă ce s'ar zidi în Vaja de sus sau de vre-un restaurant coșer la care șvaciăr ar fi Cornel Lazăr iar cantor Giurgiu și numai cetind mai cu atențiune m-am dat seama că e vorba de o biserică românească ortodoxă, și cred că oricare din D-Voastră tot așa ar fi crezut, căci cine și-ar putea închipui că un protopop român să lase să i-se publice anunțurile pentru zidirea unei biserici române într-o gazetă jidovească, atunci când avem în Arad vre-o 5 sau 6 gazete românești, în cari har domnului nici jidovii nici celelalte nații nu publică nici un anunț pentru vre-o zidire de biserică sau școală de-a lor. Nu găsești în gazetele românești astfel de publicații, căci se vede că numai doi preoți români pot fi atât de lipsiți de demnitate, încât să nu ob-

searve că îi răd și străinii când aruncă bănuși străși cu multă greutate de bieții noștri românași de pe dealurile Hălmagiului în mâinile celor cari să poată de mult i-ar fi înghițiți și pe sfîșiele lor. Imi aduc aminte că înainte de război se făcu-se o învoială între gazetele românești, să nu publice nici un anunț de petrecere, de cununie etc. dacă acesta nu era tipărit în vre-o tipografie românească și asla se făcea atunci când nu aveam decât abia unde și unde câte-o tipografie sau gazetă românească. Iar azi când avem în fiecare oraș câte-o gazetă doi preoți români numai într-o gazetă, jidovească anunță că vreau să-și zidească biserică. Probabil au crezut că e păcat să facă cheltuieli meșterilor(?) jidanii cărora vre-au să le deie biserica pentru zidire silindu-i să cumpere o gazetă românească în care să cetească condițiile de licitație. Căci altcum și așa nu cumpără ei gazete românești.

Notez că am mai celii nu de mult în numita gazetă jidovească anunțuri de licitație în ungurește subscrise de protopopul Cornel Lazăr dela Hălmagiu.

Nu pot să încheu decât cu versul lui Eminescu.

Cine-a îndrăgii străini.

Iar sfîșiiilor voastre vă zic „să vă fie rușine” dacă mai știți ce e rușinea.

Un credincios gr. or.

Funcționarii veniți din vechiul regat să plece înapoi?!

Așa scriu zărele că Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, Înaltul Regent a cerut o statistică, tablou numeric, despre No. funcționarilor veniți din vechiul regat în Ardeal și în baza acestuia a intervenit la guvern dinpreună cu I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan ca o bună parte dintre acei funcționari să fie transferați iarăși în vechiul regat iar cei vinovați de ceva nereguli să fie destituiți și toți înlocuiți cu funcționari de origine din Ardeal.

În felul cum se pune chestia, s'ar părea că noi ardelenii urâm pe frații din vechiul regat și că vrem să ne scăpăm de ei. Nu! D-ne ferește! nu! aceasta dorința noastră, nici prin gând nu ne trece așa ceva, fiindcă noauă ne sunt dragi frații de dincolo și din întreagă țara. Vrem să ne înfrățim cu ei tot mai mult, să ne consolidăm țara. Dar cu cei răi, cu cei necinstiți nu ne putem nici înfrăți din destul și nici consolida țara lucrând alături cu ei. De aceștia, de funcționarii răi și necinstiți trebuie să ne scăpăm. Nu de funcționarii din vechiul regat, ci de funcționarii păcătoși, indiferent că ei sunt din vechiul regat s'au bășinași din Ardeal ori alte provincii românești... (Funcțio-

narii și muncitorii specialiști, cetățeni străini, trebuie imediat toți expulzați afară din țară).

Un lucru însă trebuie să-l amintim și de astădată și nu cu puțină indignare și durere că între funcționarii veniți din vechiul regat sunt prea mulți, cari nu-și fac datoria cum se cuvine nici ca funcționari conștienți și nici din punctul de vedere național. În schimb sunt între ei câțiva foarte buni români și foarte sânguincioși funcționari, aceștia servesc de model, pe aceștia îi iubim și suntem mândri de ei.

De calitatea acestora rugăm să ni se trimită cât de mulți din patria mamă și îi vom primi totdeauna cu brațele deschise, dar pe: Zahareștii Lupești, Carpeștii fștii eri, alaltăieri Zucherman, Wolf, Chon, etc. să facă bine și în viitor să-i trimită în Palestina prin Marea Neagră și să-i recheme și pe cei, cari s'au respirat deja în provinciile alipite căci acești mișei au demoralizat și îndemnat la păcat pe mulți dintre funcționarii noștri de elită. Numai având funcționari de omenie, demni de încredere și conștiențioși vom putea noi să ne unim și sufletește și să se consolideze scumpa noastră Românie.

Un funcționar.

Dela Primăria Com: Peregulmic.
No. 523 | 928.

Publicațiune.

Primăria comunei Peregulmic vinde la licitație publică în ziua de 20 Oct. 1928 oara 10 în curtea primăriei, 1 taur și 2 veri neapți de reproducție.

Întrucât licitația aceasta ar rămânea fără rezultat se va ținea o a doua licitație în ziua de 20 Noemvrie 1928 oara 10.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul notarial a comunei între oarele oficiale zilnic.

Licitațiunea se va ținea conform L. C. P.

Peregulmic la 14 Aug. 1928.
Primăria.

Primăria comunei Macea.

Publicațiune.

În urma nereușitei I. licitații, aducem la cunoștință generală că, în ziua de 7 Septemvrie 1928, în localul Primăriei comunale, ținem licitațiune publică.

I.

No. 1158—1928, — la oarele 9 a. m., pentru repararea abatorului comunal;

II.

No. 1160—1928, — la oarele 10 a. m., pentru procurarea și repararea mobilierului și

III.

No. 1161—1928, — la oarele 11 a. m., pentru reparatul abatorului comunal.

Licitațiunea se va ține pe lângă respectarea art. 72—83 din L. C. P.

Condițiunile și caietul de sarcini se pot vedea zilnic în biroul notarial.

Macea, la 8 August 1928.

Primăria

Publicațiune.

Pentru prevederea liceului cu combustibilul necesar 12 vagoane (à 10000 kgr.) de fag calitatea I, și 10000 kgr. cocs se publică conform legii de contabilitate licitație publică cu oferte închise predate direcțiunii până la 25 August 1928.

Arad, la 12 August 1928.

Direcțiunea liceului Elena Ghiba-Birta din Arad.

Inceperea anului șc. 1928-29 la liceul „Elena Ghiba-Birta” din Arad.

Inscrierile și reinscrierile între 1-3 Septemvrie ora 8—12.

Examele de admitere în cl. I și de burse între 10 Sept.

Examele de corigență, integrale și examenele particulare între 5—15 Septemvrie.

La 17 Sept. înscrierile elevilor, cari au trecut examenele între 5—15 Sept.

Examele de tranziție pentru cl. VIII dela 18—21 Sept. tot atunci se vor ține și examenele de admitere în cl. V.

Examele de bacalaureat între 25 Sept.—10 Oct. Taxa școlară 2000 lei și 500 taxa de construcție.

Chemarea Duhului Sfânt la 23 Sept. ora 10.

Inceperea cursurilor la 24 Sept.

Direcțiunea liceului Elena Ghiba-Birta din Arad.

NB) La internatul diecezan elevele se pot înscrie până la 10 Sept.

CREMA DE FAȚĂ
„MARGIT”
De vânzare pretutindeni

Prăvălie românească!!!

Toată lumea e convinsă că a cumpărat cu preț redus marfă de textil, bumbac și misir. Rog sprijinul onor. public
DIMITRIE PLAVU
Șiria colț cu piața.

Tipografia Diecezană, Arad.

Nicăiri nu se poate cumpăra marfă de textile, bumbac, misir și mărunțisuri mai efin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Șiria

Serv. Technic al Județului Arad.
ad. No. 2274—1928.

Publicațiunea II.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August la ora 12 pentru lucrările de repararea clădirei Preturei în comuna Șebiş cu suma de Lei 20,000.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele din Arad între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serviciul Technic al
Jud. Arad.

Serv. Technic al Județului Arad.
ad. No. 2274—1928.

Publicațiune.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August 1928 la ora 12 pentru lucrările de repararea clădirei preturei în comuna Chișineu cu suma de Lei 20 000.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serviciul Tehnic al
Jud. Arad.

Serviciul Technic al Județului Arad.

ad. No. 2279 | 1928.

Publicațiune II.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August 1928 la ora 12 pentru lucrările de repararea învâltarea grajdului și manejul mare și ghețările la casarma de Cavalerie Reg. Ferdinand I. Județului Arad cu suma de Lei 72.002.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele din Arad între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serv. Technic al Jud. Arad

No. 950 | 1928.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 15 Septemvrie 1928. ora 9. a. m. în localul primăriei se va ținea licitațiune publică pentru confecționarea tablițelor de tinichea necesare pentru numerotarea caselor de locuit în comuna Glogovaș.

Numărul tablițelor este circa 200. Dimensiunea, forma, țuloarea și celelalte condițiuni se pot afla la notarul comunei.

Licitațiunea se va ținea în conformitate cu art. 72-82 ale legii contabilității publice cu oferte scrise și sigilate.

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca

Domn vād. de 44 ani bine-

situat, dorește căsătorie cu o română fără copil.

Adresa post restant No. 48
Șiria jud. Arad și la Adm. ziarului.

Serviciul Technic al Județului Arad

ad. No. 2276 | 1928

Publicațiune. II.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August 1928, la ora 12, pentru lucrările de repararea clădirei medicului de circumscripție în comuna Hălmagiu cu suma de Lei 10.000

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele din Arad între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serv. Technic al Jud. Arad.
No. 588

Serviciul Technic al Județului Arad.

ad. No. 2278 | 1928

Publicațiune. II.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August 1928 la ora 12 pentru lucrările de repararea clădirei preturei în comuna Șiria cu suma de Lei 40.000

Condițiunile de licitație se pot vedea la Serviciul de poduri și Șosele din Arad între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serv. Technic al Jud. Arad

Serviciul Tehnic al Județului Arad.

ad. No. 2275 | 1928.

Publicațiune. II.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 21 August 1928 la ora 12 pentru lucrările de repararea clădirei preturei în comuna Hălmagiu cu suma de Lei 20,000.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele din Arad între oarele oficiale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 2 August 1928.

Serv. Technic al Jud. Arad.

Primăria comunei Curtici.

Nr. 2391 | 1928.

Concurs

Pentru îndeplinirea a lor 2 posturi de poliști comunali devenite vacante la aceasta primărie, se publică concurs. Reflectanții să-și înainteze cererile însoțite de extrasul de naștere, certificatul școlar și certificatul de moralitate, la aceasta primărie până la data de 31 August 1928.

2-tribuțiunile sunt cele prevăzute în regulamentul aprobat.

Curtici, la 6 August 1928.

Primăria.

refectura Județului.